

Podem votar ara les disposicions conjuntament? ¿Disposició addicional primera, segona, tercera, final primera, final segona, final tercera, disposició derogatòria, fins i tot el preàmbul de la llei, com a exposició de motius, i el títol de la llei? (Veus) Podem votar conjuntament totes estes disposicions. Senyories, comença la votació. Senyories, les disposicions, títol i exposició de motius i títol de la llei queden aprovats per 63 vots favorables, 29 vots en contra, 0 abstencions.

I, finalment, senyories, votarem la totalitat de la proposició de llei. Senyories, comença la votació. Senyories, la Proposició de llei de publicitat institucional per a l'interés del ciutadà i la concepció col·lectiva de les infraestructures públiques ha estat aprovada per 63 vots favorables, 29 en contra, 0 abstencions. Queda aprovada la llei. (Aplaudiments)

Senyories, abans de suspendre, els he d'informar que les preguntes de control d'esta vesprada s'han ordenat de forma distinta a la disposada en el punt sisé de l'ordre del dia, ja que la interpel·lació que figura com a punt número 8 està dirigida a la consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques, que ha comunicat amb posterioritat a l'aprovació dels ordres del dia de l'esmentada interpel·lació, que substanciarà el conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Per tant, la primera pregunta de control la formularà la il·lustre diputada Clara Tirado. La segona la diputada Mònica Álvaro, i continuarà la diputada Marian Campello. I les interpel·lacions, tindrà lloc la interpel·lació al conseller d'educació, que formula el Grup Podemos-Podem. La segona... Perdó, Beatriz Gascó. Perdó, perdó.

En segon lloc, el senyor Antonio Montiel, en nom del Grup Parlamentari Podemos-Podem. I en tercer lloc, la interpel·lació a la consellera d'agricultura, medi ambient, que formula la diputada Rosa García.

Senyories, se suspén la sessió fins les cinc, les dèsset hores.

(Se suspén la sessió a les 15 hores i 21 minuts)
(Es reprén la sessió a les 17 hores i 2 minuts)

El senyor president:

(Inoïble) ...el nostre treball.

Es reprén la sessió. (El president colpeja amb la maceta)

Preguntes

El senyor president:

Senyories, passem al sisé punt de l'ordre del dia que són les preguntes de control al Consell.

La primera pregunta, la 1.362, que formula la il·lustre diputada Clara Tirado al conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació.

La senyora Tirado Museros:

Gràcies, senyor president.

Senyories.

Senyor conseller.

La permanència en el temps de crisis humanitàries, conflictes, desastres naturals o desplaçaments forçats dels qui fugen de la fam, de la violència, la guerra o la mort és indiscutiblement insostenible i requereix d'una resposta solidària, urgent i contundent per part de tota la comunitat internacional.

Una resposta global, col·laborativa i rigorosa d'ajuda i rescat a les víctimes de les catastròfiques conseqüències de la terrible desigualtat entre territoris i entre fronteres, que patixen situacions de màxima vulnerabilitat i un permanent estat d'emergència i de por.

El govern valencià ha pres bona nota d'esta innegable realitat que es fa palesa dia a dia i penetra en les nostres cases, encara que no sempre en la nostra consciència, a través dels telenotícies, la lectura de reportatges o de retalls de premsa.

És per això que, si bé és important invertir en polítiques de desenvolupament sostenible per evitar l'efecte devastador de les causes que provoquen les crisis humanitàries, també ho és invertir en polítiques estrictament d'acció humanitària d'ajuda a les víctimes de desastres naturals o conflictes armats, d'accions de postemergència o d'estratègies encaiminades a la conquesta de drets i a la recuperació de la seua dignitat.

Ambdós objectius són prioritaris i no sols es desenvolupen en la nova llei de La Generalitat de cooperació i desenvolupament sostenible, sinó que per primera vegada s'ha elaborat una estratègia d'acció humanitària pionera al conjunt de tot l'estat, per donar compliment a este compromís que s'incardina de manera coherent en el conjunt dels esforços, instruments i accions de la cooperació valenciana, atenent als nous reptes i compromisos que s'emmarquen en allò que s'anomena el sistema humanitari.

En aquest context, el paper de l'acció humanitària espanyola s'ha vist reduït de manera important amb una forta retallada del 90% durant el període 2009-2015 fonamentalment, mentre que a la nostra comunitat el govern del botànic ha anat incrementant els recursos destinats a esta política pública. Tant és així que entre 2011 i 2016 s'han finançat un total de 21 projectes per part de La Generalitat amb la col·laboració del CAHE i organitzacions com Creu Roja Espanyola, Farmamundi, UNICEF, ACNUR o la Federació d'Associacions de Solidaritat amb el Poble Sahaui.

La Direcció General de Cooperació i Solidaritat compta principalment amb tres línies de finançament destinades a l'acció humanitària com són la convocatòria de subvencions a

ONGD, la subscripció de convenis de col·laboració amb diferents organitzacions o aquella que es desenvolupa a través del CAHE, d'on es coordinen i canalitzen els fons d'acció humanitària i emergència que les institucions públiques i entitats privades de la Comunitat Valenciana destinen.

Tot i tenint en compte que totes elles han de donar resposta a una estratègia coordinada que permeta enfortir el sistema valencià d'ajuda i acció humanitària, li pregonte, senyor conseller, ¿quines són les línies d'actuació i les línies directrius de l'estratègia d'acció humanitària 2018-2022 que pensa desplegar el Consell?

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el conseller.

Quan vosté vullga, conseller.

El senyor conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyoria.

Gràcies per donar-nos també l'oportunitat d'explicar en seu parlamentària algunes d'eixes coses que ocupen molt de temps, que preocupen molt no solament de manera política, sinó èticament, i que moltes vegades passen desapercibudes.

Efectivament, les crisis humanitàries al temps actual provocades per conflictes, desastres, desplaçaments forçats, són més complexes i duradores que abans. Eixe és un dels nous rostres de la globalització i probablement el pitjor dels rostres que se'ls queda als perdedors de la globalització.

No només duren el que dura la crisi, sinó que deixa uns efectes devastadors de llarga durada, de persones vulnerables, situacions insostenibles, democràcies arrasades o estats inviàbles i en molts casos sense que s'albire una fi. Desgraciadament ho sabem molt bé.

L'acció humanitària és un instrument de la cooperació al desenvolupament que utilitzen per a lluitar a pal·liar estes situacions dramàtiques d'emergència i de postemergència. Són, per tant, una part de la cooperació especial en uns moments determinats, més enllà d'altres actuacions més preventives.

En el marc de la Llei de cooperació i desenvolupament sostenible, al final de l'any passat vam presentar l'Estratègia d'acció humanitària de la Comunitat Valenciana 2018-2020. Som la primera comunitat autònoma que compta amb un instrument d'aquestes característiques. Amb esta estratègia volem actualitzar el compromís de La Generalitat amb l'acció

humanitària i inserir-la de manera coherent en altres polítiques generals no només de la nostra conselleria, sinó transversalment del Consell.

Es tracta d'enfortir un sistema valencià d'acció humanitària articulant-lo, evidentment, en el sistema espanyol i internacional per a contribuir a millorar l'assistència i protecció de les poblacions afectades per conflictes, crisis cròniques i desastres naturals.

Tot això al voltant de cinc objectius: millorar la qualitat de l'acció humanitària valenciana amb sistemes de qualificació d'ONG i mecanismes de rendició de comptes; inserir l'acció humanitària valenciana en el marc internacional definit en la Címera Mundial Humanitària d'Istanbul i en el Grand Bargain, incorporant la norma humanitària essencial com a referent.

En tercer lloc, millorar la coordinació i eficàcia en l'acció humanitària valenciana mitjançant la redefinició de les funcions del CAHE, millorar l'articulació i coordinació de l'acció humanitària estatal tant com amb l'AECID com amb altres actors descentralitzats. I fomentar la sensibilització de la ciutadania cap a l'acció humanitària i la seua necessitat en l'escenari internacional.

D'aquesta manera, La Generalitat incorpora el que són principis generals d'acció humanitària, donant –diguem– més importància a factors fa poc desconeguts o no incorporats com la transparència, el suport a actors locals, la participació, simplificació de la gestió, etcètera.

D'altra banda, i pel que fa a les actuacions, es contemplen tres instruments diferenciats: convenis, s'ha indicat més d'un milió d'euros a convenis amb Farmamundi, Creu Roja, UNICEF, UNRWA i ACNUR. Per cert, deixar hui constància de la visita que fa a la nostra terra una delegació de dones de cooperatives palestines que han estat en la nostra conselleria hui i enviar-los una salutació.

En segon lloc, cofinançament de projectes en el marc del Comité Permanent d'Acció Humanitària, amb una dotació enguany de 350.000 euros que, tant de bo, no haguérem de gastar. Sí que els gastarem perquè les necessitats són moltes. I subvencions a ONGD, enguany amb una subvenció d'un milió d'euros. A més, l'estratègia preveu un sistema de seguiment d'avaluació en el IV Pla director de la cooperació valenciana.

Vull aprofitar aquesta intervenció per a deixar constància que hui, el Dia d'Europa, hem de manifestar la nostra preocupació pels incidents produïts a Bangui, capital de la República Centreafricana, una d'eixes crisis de la qual no es parla. Com també el rebuig a algunes de les decisions que unilateralment tracta d'adoptar la presidència d'Estats Units, posant en greu perill la pau internacional al voltant de l'acord que s'havia aconseguit signar amb Iran.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

La següent pregunta la formula la il·lustre diputada Mònica Álvaro a la vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives.

Té vosté la paraula, senyoria.

La senyora Álvaro Cerezo:

Moltes gràcies, president.

Senyora vicepresidenta, fa unes escasses setmanes tingué lloc la signatura del Pacte valencià per a l'atenció integral de la salut mental, el qual subscriuen la conselleria de sanitat i de salut pública, el president de La Generalitat i vosté mateixa, així com entitats, universitats i diferents agents econòmics i socials.

Un pacte que esperem en breu done resposta a moltes de les reivindicacions que des dels serveis de salut mental han fet durant anys, i que contempla la incorporació de 61 professionals més a la xarxa assistencial de salut mental o la creació de l'observatori de lluita contra l'estigma i per a la protecció dels drets de les persones amb trastorn mental greu. Un observatori molt necessari ja que cal eliminar de soca-rel el rebuig social que pateixen estes persones.

No era fàcil coordinar-se. Imagine que no era fàcil especialment quan veníem del no-res. Veníem d'ahí. I tota eixa àrea sociosanitària era i és imprescindible perquè la salut mental no és només una qüestió sanitària, és una qüestió social, educativa, laboral i necessita d'una estratègia integral, transversal que compte amb la coordinació de diferents departaments de La Generalitat i la participació de la societat, evidentment. Per això li dic que no era fàcil coordinar-se, sobretot quan veníem d'això, del no-res.

Hem de recordar que segons la Confederació de la Salut Mental a Espanya quasi el 20% de la població espanyola té o ha tingut algun problema de salut mental en la seua vida. I en este punt voldria aturar-me per traure a la llum algunes dades relacionades amb la salut mental i el gènere. I és que ser dona és un factor de risc per a tindre un problema de salut mental. Les dones tenim tres vegades més risc de tindre depressió i el doble de probabilitats de tindre ansietat.

I no, no és que estiguem histèriques, siguem incapaces o, fins i tot, males mares. No. És que el patriarcat ens ha espentejat a ocupar eixe lloc en societat, a cuidar dels nostres fills, als nostres majors, a treballar, a protegir, a criar i a malcriar a la gent del nostre voltant, a carregar amb la doble o triple jornada, vivint contínuament sota pressió i contra rellotge i sense el reconeixement que això mereix ni social, ni econòmic, ni laboral.

I clar, si sumem això a la precarietat generalitzada, a les dificultats per trobar feina de qualitat, a que la taxa d'ocupació més baixa de tota la diversitat funcional és la de dones amb problemes de salut mental, tenim un greu problema. No és que la gent estiga malalta, és que vivim en un sistema que fica a les persones malaltes. Malaltes per la inseguretat, per la precarietat, per la incertesa i per l'estrés.

Per això té tantíssima importància que l'administració es pose a treballar per atendre la salut mental. Un pla

que aposte per la intervenció comunitària i que compte amb recursos suficients, tant a nivell de personal com d'infraestructures i que, a ser possible, estes es troben més a prop possible dels pobles i dels usuaris.

I em pregunte jo, ¿què hi havia abans d'este pla, senyora consellera? Perquè sabem que la salut mental no era una prioritat. Mai ho va ser. Queda molta feina per fer, ho sabem, venim del no-res com li he dit abans. Però confiem i veiem com a poc a poc van posant les bases perquè les valencianes i els valencians visquen en una societat més sana i inclusiva.

Per això, jo avui li volia preguntar que ¿en quina situació es troba el pacte autonòmic a favor de la salut mental al nostre territori?

Moltíssimes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà la vicepresidenta del Consell.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Bona vesprada, senyories.

Gràcies, senyora Álvaro, per la seua pregunta.

Com vosté ja apuntava en la pregunta, la situació que ens vam trobar quan vam aplegar al govern implicava l'existència de dos xarxes, la sanitària i la social, fragmentades i descoordinades, que no cobrien les necessitats de les persones amb malaltia mental. Era l'assignatura..., M'hauran sentit parlar de vegades de l'assignatura oblidada de l'anterior govern amb una absoluta falta de planificació i, fins i tot, d'atenció a les persones amb trastorn mental greu.

Com a objectius, es plantejaren ja a desembre del 2016, es va crear el Pacte autonòmic valencià per a l'atenció integral social i sanitària de la salut mental, amb l'objectiu de millorar la salut i la qualitat de vida de les persones amb trastorn mental greu des d'un model comunitari d'atenció integral, orientat a la recuperació i a la plena inclusió de les persones comptant amb la seua participació activa. És a dir, no només un pla que fóra imposat, sinó un pla on les persones pogueren ser protagonistes del seu propi procés individual.

Al gener d'enguany hem acordat amb el sector de salut mental la nova estratègia del Consell, plasmada en l'estratègia valenciana de suport social a la recuperació i inclusió social de les persones amb trastorn mental greu 2018-2022 per a consolidar una xarxa de suport social orientada a la recuperació i a la inclusió social. Açò és molt important.